

ODKAZ KAROLÍNY BRÜSTLEOVEJ

Anka je malé a mladé dievča, ktoré rado vymýšľa a rado sa hrá, ale urobila niečo, čo si dáva za vinu a nedokáže na to zabudnúť – ublížila svojej kamarátke Johanke. Nikto to nečakal, nikto tomu nemohlo zabrániť: naháňali sa po ceste a mierne sa sácali. Anka pri tom Johanku sotila do stredu cesty a Johanka spadla. Hneď sa nezdvihla, ale smiala sa. Vtom prišlo spoza zákruty auto a rútilo sa rovno k Johanke...

Johanka skončila v nemocnici s niekoľkými zraneniami po celom tele a bola aj na niekoľkých operáciách. Anka si to stále dávala za vinu. Keby nešla s Johankou von, nič by sa nestalo. Keby sa išli iba korčuľovať, nič by sa nestalo. Anku stále nemohol opustiť pocit viny. Stále sa trápila – veľa nejedla, už sa ani nesmiala a na hra s priateľmi ani nepomyslela. Chodila stále bledá a smutná. Ani jej rodičia nevedeli, ako ju priviesť na iné myšlienky. Anka nejavila záujem o nič.

Ankini rodičia raz prišli do nemocnice za Johankou. Johanka sa najprv hnevala na Anku, ale potom je odpustila, keď si uvedomila, že za to vlastne nemohla. Teraz sa potešila, keď zbadala vo dverách rodičov svojej kamarátky.

Hneď sa aj na ňu pýtala a návštevníci jej rozpovedali, ako sa Anka zmenila. Johanke to bolo veľmi ľúto. Prišla na myšlienku, že by sa mohla s Ankou porozprávať, ale ešte nemohla odísť z nemocnice. Ankini rodičia jej sľúbili, že sa Anku pokúsia nejako doviezť k nej do nemocnice.

Ale ľahšie sa povie, ako urobí. Anke sa len pri spomenutí Johankinho mena hrruli slzy do očí a tak dlhší rozhovor na túto tému neprichádzal do úvahy. Vždy, keď sa o to Ankini rodičia pokúsili, Anka s plačom odišla do svojej izby.

Pomaly sa blížili Ankiné narodeniny a keďže Ankini rodičia nijako nepokročili, prišli znova za Johankou do nemocnice a prišli aj Johankini rodičia. Dlhو si všetci lámali hlavy, ako Anku prehovoriť, aby prišla, ale nakoniec sa rozhodli, že Anku privedú bez toho, aby jej o tom povedali. A tak sa aj stalo.

Na Ankiné narodeniny sa oslávenkyňa a jej rodičia vybrali do galérie, ktorá bola kúsok od nemocnice. Anku prekvapilo, keď jej ocko zaparkoval auto pred nemocnicou, ale na nič sa nepýtala. Až keď vošli do nemocnice, Anka si uvedomila, kam idú. Rodičia ju chceli priviesť k Johanke, ktorá bola na ňu nahnevaná za to, čo sa jej stalo.

Anka zastala v strede chodby. Rodičia sa k nej otočili a Anka už mala slzy na krajíčku. Bála sa, že tam budú aj Johankini rodičia a tí jej vynadajú. Bolo jej divné, že sa to doteraz nestalo, ale mohli mať pre to nejakú dôležitú príčinu o ktorej Anka nevedela. So strachom v očiach sa spýtala rodičov, ako sa má Johanka, čo jej bolo, či sa dobre lieči a či je na ňu nahnevaná. Rodičia jej všetko o Johanke povedali a keď dodali, že sa Johanka poteší, keď ju uvidí, Anka nemohla veriť vlastným ušiam. Zrazu sa rozbehla. Chcela byť čím skôr pri Johanke, aby si bola istá, že ju rodičia neklamali.

Aké veľké bolo Ankinо prekvapenie, keď na ňu v izbe čakala Johanka, celá vysmiata, s otvorenou náručou.

Rozbehla sa k Johanke a dlho sa stískali. Obidve dievčatá boli šťastím celé bez seba. Anka bola rada, že jej Johanka odpustila, čo sa stalo, a že je dokonca šťastná, že ju vidí. Anka s Johankou sa dlho rozprávali a smiali.

Keď už mala ísť Anka domov, nechcela sa rozlúčiť s kamarátkou, tobôž nie odísť. Ale keď aj Johanka povedala, aby išla, začala sa chystať na odchod. Vedť môže prísť aj zajtra!

Na ďalší deň naozaj prišla Anka pozrieť Johanku. Snažila sa pravidelne navštevovať svoju kamarátku Johanku, ak jej to rodičia a škola umožňovali.

A nebola už smutná, práve naopak. Na každého sa usmievala, ku každému bola milá. Bola ako pred tým, ba ešte veselšia. Po trápení a skleslosti ani stopa a rodičia jej povedali, že je ako znovuzrodená. Bolo to preto, lebo Johanka bola v poriadku, nehnevala sa na ňu a znova začala chodiť do školy.